

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.3. S. Theodorus Studita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. mus nonagesimus quartus, ætatis eius
 A. C. 795. sexagesimus.

§. III.

S. Theodorus Studita.

vit. per Mich. n. 1. 2. &c. Theodorus tunc annum ætatis numerabat trigessimum quintum, quippe anno Copronymi decimo nono, *Salutis* septingentesimo quinquagesimo nono, in lucem editus erat, & agebat Professionis suæ annum decimum tertium. S. Plato morbo decumbens Congregationem convocat, & tanquam post brevissimum temporis spatium ex hac vita migraturus, Fratres obtestatur, ut sibi candide aperirent, quem Abbatem, se elato, habere cuperent, prolixè pollicitus, ratam se habiturum eorum voluntatem, quemcunque elegissent. Nec ignorabat, quis omnium votis expeteretur. Cunctis tunc ore respondentibus, se Theodorum expetere, S. Plato, nihil præterea eloctus, illico eidem munus Abbatis injungit. Theodorus vero, cui nihil minus in mentem venerat, unanimi omnium consensui resistere non valuit.

Illo igitur tempore S. Plato, in solitudine agens & ab omni munere liber existimavit, facturum se quod zelosi Christiani esse, si publice testatum faceret, quod Matrimonium Constantini Imperatoris & Theodotæ damnet, atque
 ex

ex hac causa a Communione Tarasii Pa-
 triarchæ abstineat. Imperator, ira fla-
 grans, minatur exilium, flagella, mem-
 brorum detruncationem. Mittuntur
 Monachi, qui aliam Platoni mentem in-
 derent, scribuntur Epistolæ; sed frustra
 omnia. Theodorus Abbas eandem sibi
 sententiam stare aperte professus, & ni-
 hil, contra quam Tarasius Patriarcha ex-
 istimabat, dissimulandum ratus, re ma-
 ture pensata Imperatorem publice ex-
 communicat, idque omnibus Monachis
 denunciat. Imperator iram premens,
 ut ex Theodoro assensum eliceret, no-
 væ Conjugis suæ, quæ S. Abbatem affi-
 nitate contingebat, blanditias adhibuit.
 Hæc igitur profusa pecunia & magnis
 donis inprimis autem injecta propinqui-
 tatis mentione virum permovere conata
 est, ut matrimonium suum laudaret.

Tum etiam Imperator, videns uxo-
 rem suam operam perdidisse, ipse ad
 Monasterium *Saccudion* se conferens fu-
 bitum & necessarium negotium obten-
 dit. Verum nec Theodorus Abbas, nec
 Monachorum quisquam venientem ex-
 cepit, nullus allocutus est, nullus saltem
 propius accessit. Ergo contumelia in-
 citatus in Regiam redit, & missis Bar-
 dane Scholarum Domestico id est co-
 hortium Duce, & Joanne Comite ab ob-
 sequiis, Theodorum Abbatem illosque
 ex

Sæcul. VIII.

A. C. 795.

n. 20.

Sæcul. VIII. ex ejus Monachis, quos in sententia sibi
 A. C. 795. adversa constantissimos sciebat flagris
 cædi jubet. Illi crudeliter dilaniati, de-
 currentibus cruoris rivis confestim, ut
 Imperator præceperat, Thessalonicam in
 exilium abstrahuntur. Viri erant duo-
 decim videlicet Abbas & undecim Fra-
 tres immania verbera æquo animo tole-
 rantes, cumque Imperatoris mandata
 fuissent vulgata, ne quis proscriptos re-
 ciperet, ipsi Monasteriorum Abbates ho-
 spites admittere non audebant.

Theoph. an.
 6. p. 397.

Plato ab iisdem Proceribus Constans-
 tinopolim in conspectum Imperatoris
 perductus, coram obstitit, ingerens, illi-
 citum esse hoc conjugium. Imperator
 cellulæ Sanctum Virum inclusit, ubi ei
 per arctissimam fenestram cibus præbe-
 batur. Nemini captivum inspicere li-
 cebat, eratque hæc cellula, in qua cu-
 stodiebatur, in Monasterio S. Michaelis
 Regiæ contiguo, cui Josephus, ille nu-
 ptiarum inter Imperatorem & novam
 Sponsam Conciliator præerat. Illo Con-
 stantinus immisit Episcopos, qui Platoni
 persuaderent, ut saltem simulatis verbis
 consentiret, & sic ex hoc carcere se li-
 beraret. Præterea inficetæ irrisiones
 Monachorum, Laicorum, propinquorum
 & exterorum, integro, quo persecutio
 tenuit, anno viri constantiam non frege-
 runt. Nec sine maximo emolumento
 fuit

fuit pulcherrimum fortitudinis exem-
plum; nam Monachi, & Episcopi in
Chersoneso, in Bosphoro, in oris, & In-
sulis adjacentibus Platonis & Theodoti
exhibito specimine excitati Imperatorem
ab Ecclesia excommunicatum esse pro-
nunciarunt, nec deinde vel minis vel do-
nis a sententia dimoveri se passi sunt.
Hos cum Imperator proscripsisset, eo au-
dentius in nuptiarum istarum scanda-
lum invec̄ti, multos, quos Imperatoris li-
centia seduxerat, ad Christianæ legis ri-
gorem reducerunt. Irene Cæsaris ma-
ter intelligens, quantum filii facinus pro-
bi omnes detestarentur, illis, quos ipse
persequeretur, favebat & adulabatur, ut
invidiam augetet.

Sæcul. VIII.
A. C. 795.
vit. S. Theo.
p. 23.

S. Theodorus demum Sabbato, in *Theod. ep. 3.*
Festo Annunciationis vigesima quinta
Martii, nempe anno 797. Thessalonicam
pervenit, unde datis ad S. Platonem lit-
teris, de omnibus a tempore, quo ab e-
jus latere avulsus fuerat, actis & itine-
ris sui adjunctis certiozem reddidit. Sum-
mo Pontifici quoque omnia, ut contige-
rant, perscripsit, accepitque Responsum,
in quo ejus prudentia & constantia dilau-
dabantur.

v. Theod.

§. IV.

Hadriani Papæ obitus.

Summus ille Pontifex, qui Theodoro
respon-

Anast.